

- 9) Vai Direktīvas 2008/48/EK 10. panta 2. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka kredītīgumā starp komersantu un patērētāju kā aizņēmēju nepareizi norādīta gada procentu likme ir uzskatāma par kredītīgumā nenorādītu gada procenta likmi un ka valsts tiesai ir jāpiemēro tiesiskās sekas, kādas valsts tiesību aktos paredzētas par gada procentu likmes nenorādīšanu patēriņa kredītīgumā?
- 10) Vai Direktīvas 2008/48/EK 22. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts likumdevēja paredzēta sankcija, ka patēriņa kredītīgums ir atzīstams par spēkā neesošu un ka līdz ar to ir jāatmaksā tikai piešķirtā kredīta pamatsumma, ir samērīga apstākļos, kad patēriņa kredītīgumā nav precīzi norādīta gada procentu likme?

- (¹) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (Negodīgas komercprakses direktīva) (OV 2005, L 149, 22. lpp.).
- (³) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 10. augustā iesniedza *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Rumānija) – *WA/Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne*

(Lieta C-491/21)

(2021/C 481/23)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītājs: WA

Atbildētāja: *Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne*

Prejudiciālie jautājumi

Vai LESD 26. panta 2. punkts, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. pants, 21. panta 1. punkts un 45. panta 1. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (¹), 4., 5. un 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz valsts tiesisku regulējumu, kas neļauj izsniegt dalībvalsts pilsonim personas identitātes karti, kura būtu derīgs ceļošanas dokuments Eiropas Savienības iekšienē, tādēļ, ka viņa dzīvesvieta (domicils) ir citā dalībvalstī?

(¹) OV 2004, L 158, 77. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 16. septembrī iesniedza *Högsta domstolen* (Zviedrija) – CC/VO

(Lieta C-572/10)

(2021/C 481/24)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta domstolen

Pamatlietas puses

Prasītāja: CC

Atbildētājs: VO

Prejudiciālie jautājumi

Vai dalībvalsts tiesa saglabā jurisdikciju saskaņā ar regulas “Brisele II” ⁽¹⁾ 8. panta 1. punktu, ja tiesvedībā iesaistītā bērna pastāvīgā dzīvesvieta tiesvedības laikā tiek pārcelta no dalībvalsts uz trešo valsti, kas ir 1996. gada Hāgas konvencijas līgumslēdzēja puse (skat. minētās regulas 61. pantu)?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 20. septembrī iesniedza Nejvyšším soudem České republiky – QT/02 Czech Republic a. s.

(Lieta C-574/21)

(2021/C 481/25)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšším soudem České republiky

Pamatlietas puses

Prasītājs: QT

Atbildētāja: 02 Czech Republic a. s.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai frāze “komisijas nauda, ko tirdzniecības pārstāvis ir zaudējis” Padomes Direktīvas 86/653/EEK ⁽¹⁾ (1986. gada 18. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu koordinēšanu attiecībā uz pašnodarbinātiem tirdzniecības pārstāvjiem 17. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrā ievilkuma izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka par šādu komisijas naudu ir uzskatāma arī komisijas nauda par tādu līgumu noslēgšanu, ko tirdzniecības pārstāvis būtu noslēdzis ar klientiem, kurus tas ir atradis pilnvarotājam vai ar kuriem tas ir būtiski palielinājis darījumu apjomu?
- 2) Ja atbilde ir apstiprinoša, ar kādiem nosacījumiem šis secinājums attiecas arī uz tā saukto vienreizējo komisijas naudu par līguma noslēgšanu?

⁽¹⁾ OV 1986, L 382, 17. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 22. septembrī iesniedza Itä-Suomen hallinto-oikeus (Somija) – J.M.

(Lieta C-579/21)

(2021/C 481/26)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Itä-Suomen hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Prasītājs: J.M.

Pārējie lietas dalībnieki: Datu aizsardzības uzraudzītāja palīgs, Pankki S